

Súd: Okresný súd Zvolen
Spisová značka: 19C/79/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6722205152
Dátum vydania rozhodnutia: 12. 05. 2025
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. et Mgr. Michala Lunterová Švandová
ECLI: ECLI:SK:OSZV:2025:6722205152.15

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Zvolen, v konaní pred sudkyňou Mgr. et Mgr. Michalou Lunterovou Švandovou, v právnej veci žalobcu A. B. C., nar. XX. XX. XXXX, trvalý pobyt D. XXXX/XX, XXX XX E., v konaní zast. JUDr. Dušanom Jovankovičom, advokátom, so sídlom Doležalova č. 5, 821 04 Bratislava, IČO 47 253 479, proti žalovanej A. B. C., nar. XX. XX. XXXX, trvalý pobyt B. F. XXX/XX, XXX XX C., v konaní zast. JUDr. Andrejom Garom, advokátom, so sídlom Štefánikova ul. č. 14, 811 05 Bratislava, o zaplatenie 78.381,57 libier šterlingov s príslušenstvom, takto

rozhodol:

- I. Súd žalobu zamieťa.
- II. Žalobca je povinný zaplatiť žalovanej náhradu trov konania v rozsahu 100 %, a to v lehote 3 dní odo dňa právoplatnosti uznesenia súdu prvej inštancie o určení výšky náhrady trov konania.

odôvodnenie:

1. Žalobca sa žalobou doručenou súdu dňa 09. 12. 2022 domáhal, aby súd zaviazal žalovanú na zaplatenie sumy 31.200,00 libier šterlingov (ďalej len „GBP“) spolu s príslušenstvom a náhrady trov konania.

2. Žalobca svoju žalobu odôvodnil tým, že v roku 2013, teda počas trvania manželstva so žalovanou, nadobudli do vlastníctva byt č. XX E. G. E. H. I. E. XXX, ktorý podľa jeho tvrdení z dôvodu neexistencie inštitútu bezpodielového spoluvlastníctva manželov nadobudli do vlastníctva podielového (ako joint tenants), v podieloch 1/2. Žalovaná byt podľa tvrdení žalobcu bez jeho súhlasu prenajala tretej osobe, čím mu bolo odňaté právo byt užívať a vstupovať doň a tiež a si bez právneho dôvodu ponechala plné nájomné z tohto prenájmu. Žalobca tiež uviedol, že predchádzajúcimi nájomcami boli osoby p. J., p. K. a p. L., pričom nájomné za byt bolo s nimi dohodnuté vo výške 600,00 GBP týždenne, čo je aj suma ktorú žalobca označil ako minimálnu trhovú výšku nájmu. Za obdobie november 2020 až november 2022 vzniklo žalovanej z titulu výlučného brania úžitkov veci (nájomného) bezdôvodné obohatenie vo výške najmenej 31.200,00 GBP. Žalobca tiež poukázal na to, že žalovanú vyzval na vydanie bezdôvodného obohatenia predžalobnou výzvou zo dňa 09. 09. 2022, na ktorú žalovaná nereagovala, pričom márnym uplynutím lehoty vo výzve, t. j. dňom 20. 09. 2022 sa dostala do omeškania s plnením žalobcovi.

3. Ako dôkazy žalobca v žalobe označil rozsudok Okresného súdu Bratislava III zo dňa 20. 05. 2021 sp. zn. 38P/239/2018, list vlastníctva k bytu, vyjadrenia pána B. H., mailovú komunikáciu, statusy na Facebooku vrátane fotografií a podmienky nájmu bytu predchádzajúcich nájomcov, pričom žiadny u uvedených dôkazov žalobca súdu spolu so žalobou nepredložil. Na

preukázanie svojich skutkových tvrdení žalobca k žalobe pripojil listinné dôkazy, a to Predžalobnú výzvu zo dňa 09. 09. 2022 spolu s doručenkou (č. I. 7 súdneho spisu) a list adresovaný žalobcovi a žalobkyni zo dňa 13. 09. 2018 v anglickom jazyku bez úradného prekladu (č. I. 11 súdneho spisu). Žalobca navrhol vykonanie dokazovania svojou výpoveďou a svedeckou výpoveďou p. B., nájomníčky bytu.

4. Podaním, doručeným súdu dňa 01. 02. 2023, sa k žalobe vyjadrila žalovaná tak, že s tvrdeniami žalobcu v celom rozsahu nesúhlasí, keď podľa jej tvrdení bol byt so súhlasom oboch sporových strán prenajatý v čase od 17. 11. 2017 do 29. 09. 2020, v ktorom si celú výšku zaplateného nájomného ponechával žalobca a od februára 2019 do 29. 09. 2020 bolo toto uhrádzané rovnakým dielom spoluvlastníkom, pričom žalovaná z polovice nájomného platila polovicu nákladov na byt priamo žalobcovi prevodným príkazom na jeho účet.

Po ukončení nájmu dňa 29. 09. 2020 žalovaná opakovane dala písomný súhlas realitnému agentovi v Londýne s prenájmom bytu, naopak žalobca opakovane písomne nesúhlasil, aby sa byt prenajímal. Byt tak ostal prázdny a neprenajatý, pričom mesačné náklady na byt vo výške 700,00 až 750,00 GBP hradila v polovici a žalobca bránil tomu, aby sa byt prenajímal. Žalovaná s poukazom na uvedené zdôraznila, že vzhľadom na nesúhlas žalobcu s prenájmom bytu, tento nemohol byť prenajatý, a preto nie je zrejmé, ako sa mala žalovaná bezdôvodne obohatiť, keď nedošlo k naplneniu ani jednej z podmienok bezdôvodného obohatenia. Žalovaná tiež uviedla, že nie je zrejmé, ako žalobca dospel k sume, ktorú od nej požaduje, keď suma 600,00 GBP týždenne nie je sumou, ktorou by sa žalovaná obohatila

na úkor žalobcu a žalovaná takúto sumu nikdy neprijala. Pokiaľ ide o tvrdenie žalobcu, že žalovaná dala byt do prenájmu tretej osobe, p. B., žalovaná uviedla, že sa jedná o spoločnú známu sporových strán, ktorá v byte dočasne užíva jednu izbu a jednu kúpeľňu a zvyšná časť bytu je voľná a žalobcovi kedykoľvek k dispozícii, a teda žalobca môže byt kedykoľvek užívať. Žalovaná k svojmu vyjadreniu nepripojila žiadne listinné dôkazy.

5. Podaním, doručeným dňa 09. 03. 2023, predložil žalobca súdu ako listinný dôkaz úradný preklad listu vlastníctva k bytu, ktorý je žurnalizovaný na č. I. 39 súdneho spisu a následne, dňa 17. 04. 2023 doručeným podaním sa žalobca k veci vyjadril tak, že finančné prostriedky na kúpu bytu vo výške 20% kúpnej ceny boli hradené žalobcom, z finančných úspor, ktoré nadobudol pred uzatvorením manželstva a zvyšnú časť, teda 80% kúpnej ceny, uhradili manželia prostredníctvom bankového úveru, ktorý hradil žalobca. Ako dôvod svojho nesúhlasu s prenájmom bytu žalobca uviedol, že mal záujem byt predať, s čím nesúhlasila žalovaná. Žalobca tiež uviedol, že p. B. byt obýva so svojou dcérou, druhom a jeho synom, teda byt je obývaný 4 osobami. K prenájmu tiež uviedol, že nakoľko žalovaná nemala súhlas žalobcu, byt nemohla prenajať oficiálne cez realitnú kanceláriu, ktorá by vyžadovala súhlas oboch podielových spoluvlastníkov, preto tento prenajala bez vedomia žalobcu, pričom ani osoby, ktoré byt obývajú žalobcovi užívanie bytu neoznámili, nežiadali ho o súhlas a neponúkli ani neposkytli mu za užívanie bytu plnenie. Žalobca tiež uviedol, že v dôsledku konania žalovanej sa neuhrádzajú plnenia spojené s užívaním bytu osobami žijúcimi v byte ale podielovými spoluvlastníkmi, pričom za obdobie od novembra 2020 do februára 2023 bol žalobca nútený uhradiť sumu vo výške 4,110,93 GBP, teda polovicu úhrad spojených s užívaním bytu. Žalobca si tak od žalovanej uplatnil túto sumu z titulu spôsobenej škody. Vzhľadom na uvedené navrhol žalobca zmenu žaloby tak, že túto rozšíril o nárok vyplývajúci u titulu škody, ktorá mu bola spôsobená protiprávnym konaním žalovanej vo výške 4.110,93 GBP s tým, že žalobca ako petit žaloby navrhol zaviazat' žalovanú na zaplatenie sumy 35.310,93 GBP spolu s úrokom z omeškania vo výške 6,25 % ročne zo sumy 31.200,00 GBP od 29. 09. 2022 do zaplatenia a vo výške 6,25 % ročne zo sumy 4.110,93 GBP od 16. 04. 2023 do zaplatenia.

6. Na preukázanie svojich skutkových tvrdení žalobca súdu predložil položkovitý rozpis úhrad spojených s užívaním bytu (č. I. 53 súdneho spisu) a e-mailovú komunikáciu (č. I. 54 súdneho spisu) a tiež navrhol vykonať dokazovanie nahliadnutím do fotodokumentácie na pojednávaní a vyjadrením sa oboch sporových strán k tejto fotodokumentácii za účelom preukázania tvrdení žalobcu týkajúcich sa rozsahu užívania bytu a osôb, ktoré byt užívajú, a opätovne navrhol vykonanie dokazovania výsluchom svedkyne p. B.. Žalobca zároveň ako dôkaz označil výpis z bankového účtu žalobcu, ktorý súdu nepredložil a vo svojom podaní si vyhradil právo navrhnuť ďalšie dôkazy na skutočnosti, ktoré vo veci budú sporné.

7. Súd o zmene žaloby navrhutej žalobcom rozhodol tak, že túto uznesením sp. zn. 19C/79/2022 zo dňa 16. 05. 2023, v znení navrhovanom žalobcom, pripustil.

8. Vo vyjadrení, doručenom súdu dňa 12. 05. 2023, žalovaná zopakovala svoje predchádzajúce tvrdenia o rozsahu užívania bytu p. B.. K tvrdeniu žalobcu o vzniku škody žalovaná uviedla, že náklady spojené s užívaním bytu, ktoré uvádza žalobca, by platili bez ohľadu na prítomnosť p. B. v byte, a teda žalovanej nebolo zrejmé,

o aké protiprávne konanie z jej strany ide, pričom podľa jej tvrdení žalobca nepreukázal vznik škody a príčinnú súvislosť medzi porušením právnej povinnosti ako príčinou vzniku škody a škodou a jej rozsahom ako následkom. Žalovaná tiež uviedla, že sa bezdôvodne neobohatila, keď nikdy neprijala sumu 600,00 GBP týždenne za byt a tiež nenaduživala vlastnícky podiel, keď p. B. užíva jednu izbu a jednu kúpeľňu a zvyšná časť bytu

je voľná a kedykoľvek k dispozícii žalobcovi. Spolu s podaním žalovaná nepredložila žiadne listinné dôkazy.

9. Žalobca spolu s podaním doručeným súdu dňa 09. 06. 2023 súdu predložil otázky na svedkyňu B.. K tomuto svojmu podaniu žalobca tiež pripojil listinné dôkazy, a to e-mail (č. I. 93 súdneho spisu), poznámku písanú na papier rukou (č. I. 93rub súdneho spisu), fotografie (č. I. 94 súdneho spisu).

10. Otázky na svedkyňu B. tiež formulovala žalovaná, a to vo svojom podaní doručenom súdu dňa 17. 08. 2023.

11. Odpovede svedkyne B. na otázky sú žurnalizované na č. I. 137 súdneho spisu. K odpovediam svedkyne sa vyjadril žalobca podaním doručeným súdu dňa 25. 01. 2024 tak, že nikdy nedal súhlas s nájmom ani užívaním bytu svedkyňou a jej rodinou ani žiadnou treťou osobou a nespravil ani prejav vôle či už výslovný alebo konkludentný, z ktorého by bolo možné takýto súhlas vyvodiť. Svedkyňa užíva byt na základe prejavu vôle žalovanej, ktorá

jej odovzdala kľúče od bytu pričom spornou je otázka kedy sa tak stalo, a svedkyňa poukazuje žalovanej určité peňažné plnenia, pričom sporným ostáva v akej výške a či ide o náklady spojené s užívaním bytu alebo nájomné. K odpovediam svedkyne na otázky sa podaním

zo dňa 25. 03. 2024 vyjadrila aj žalovaná, ktorá uviedla, že medzi ňou a svedkyňou nikdy nedošlo k uzatvoreniu nájomnej zmluvy, ale umožnila svedkyňi užívať časť bytu, žalovaná dala kľúče od bytu svedkyňi v lete roku 2021. Zároveň žalovaná poukázala na vyjadrenie svedkyne o rozsahu obývania bytu a tiež potvrdila, že svedkyňa žalovanej prispieva na náklady na byt.

12. Vo svojom vyjadrení, doručenom súdu dňa 02. 05. 2024 žalobca opätovne uviedol, že s nájmom a užívaním bytu žiadnou treťou osobou nedal súhlas, pričom svedkyňa užíva byt na základe prejavu vôle výlučne žalovanej, ktorá jej aj odovzdala kľúč, pričom svedkyňa poukazuje peňažné plnenie žalovanej a nepoukazuje peňažné plnenie žalobcovi. V dôsledku uvedeného konania žalovanej neuhrádzajú plnenia spojené s užívaním bytu osoby užívajúce byt tak, ako to podľa anglického práva má byť, keď úhrady plnení spojených s užívaním bytu hradia sporové strany, každá v jednej polovici. Za obdobie mesiacov marec 2023 až apríl 2024 bol žalobca nútený uhradiť sumu vo výške 2.829,88 GBP, ako polovicu úhrad spojených s užívaním bytu. Žalobca zároveň uviedol, že hradí poistenie bytu výlučne on a žalovaná

mu neposkytuje žiadne plnenie. Žalobca tak navrhol rozšírenie žaloby z titulu užívania bytu za obdobie od decembra 2022 do apríla 2024, teda spolu za 17 kalendárnych mesiacov

vo výške 1.300,00 GBP mesačne, v celkovej sume 22.110,00 GBP a tiež o sumu, ktorú bol nútený žalobca uhradiť za obdobie od marca 2023 do apríla 2024 z titulu úhrad za plnenia spojené s užívaním bytu, vo výške 2.829,88 GBP, v zmysle čoho bol žalobcom vymedzený žalobný petit tak, že žalovaná je povinná zaplatiť žalobcovi sumu 24.929,88 GBP spolu s úrokom z omeškania vo výške 9,50 % ročne zo sumy 22.100,00 GBP od 30. 04. 2024

do zaplataenia a 9,50% ročne zo sumy 2.829,88 GBP od 30. 04. 2024 do zaplataenia. K vyjadreniu žalobca predložil ako listinný dôkaz prehľad nákladov spojených s užívaním bytu za obdobie od marca 2023 do apríla 2024 (č. I. 182 súdneho spisu). Toto svoje podanie žalobca opravil, podaním doručeným súdu dňa 21. 06. 2024 tak, že uviedol, že došlo k inej zrejmej nesprávnosti a žalobca žiada od žalovanej sumu

60.240,81 GBP spolu s úrokom z omeškania vo výške 6,25 % ročne zo sumy 31.200,00 GBP od 20. 09. 2022 do zaplatenia, úrokom z omeškania vo výške 6,25 % ročne zo sumy 4.110,93 GBP od 16. 04. 2023 do zaplatenia, úrokom z omeškania vo výške 9,50 % ročne zo sumy 22.100,00 GBP od 30. 04. 2024 do zaplatenia a úrokom z omeškania vo výške 9,50 % ročne zo sumy 2.829,88 GBP od 30. 04. 2024 do zaplatenia.

13. K výzve súdu sa žalobca vyjadril podaním doručeným súdu dňa 16. 06. 2024 tak, že zopakoval svoje tvrdenia uvedené v žalobe týkajúce sa nadobudnutia bytu za trvania manželstva a anglického právneho poriadku. Zároveň žalobca uviedol, že nárok ním uplatnený v tomto konaní nemôže byť predmetom vyporiadania BSM, nakoľko sa jedná o nárok, ktorý vznikol až po zániku BSM, podľa tvrdení žalobcu bol byť v podielovom spoluvlastníctve a žalobca zopakoval, že sa od žalovanej domáha vydania bezdôvodného obohatenia v zmysle ustanovení Občianskeho zákonníka.

14. Súd na prejednanie veci nariadil pojednávanie na deň 25. 06. 2024, ktoré bolo v jeho priebehu, z dôvodu nahláseného bombového útoku na Okresný súd Zvolen odročené na neurčito. Zo zápisnice o pojednávaní zároveň vyplýva, že právny zástupca žalobcu mal v lehote 7 dní odo dňa konania pojednávania súdu predložiť návrhu na doplnenie dokazovania.

15. Podaním, doručeným súdu dňa 24. 06. 2026 sa k veci vyjadrila žalovaná tak, že zhodne so žalobcom uviedla, že sa na danú vec má použiť zákon o medzinárodnom práve súkromnom a procesnom. Žalovaná uviedla, že je nesporné že sa jedná o majetkové práva týkajúce sa nehnuteľnosti, ktorá sa nachádza v Londýne. Nakoľko predmetom konania je majetok, ktorý sa nenachádza na území SR v zmysle § 37 uvedeného zákona podľa tvrdení žalovanej nemal súd právomoc vo veci konať. Žalovaná zároveň uviedla, že existencia právomoci súdu sa musí skúmať v každom štádiu konania, pričom ak absentuje tento neodstrániteľný nedostatok podmienky konanie musí súd konanie zastaviť.

16. Žalobca súdu svoje vyjadrenie doručil dňa 03. 07. 2024, teda po lehote vyplývajúcej zo zápisnice o pojednávaní zo dňa 25. 06. 2024. V predmetnom vyjadrení žalobca zopakoval svoje predchádzajúce tvrdenia a pripojil k nemu listinné dôkazy, a to Formal notice to quit v anglickom jazyku bez úradného prekladu (č. I. 219 súdneho spisu), e-mailovú komunikáciu medzi právnym zástupcom a žalobcom a medzi žalobcom a treťou osobou v anglickom jazyku bez úradného prekladu (č. I. 220 súdneho spisu), list adresovaný sporovým stranám zo dňa 13. 09. 2018 v anglickom jazyku bez úradného prekladu (č. I. 221 súdneho spisu), list adresovaný sporovým stranám zo dňa 29. 10. 2018 v anglickom jazyku bez úradného prekladu (č. I. 223rub súdneho spisu), listinu podpísanú žalobcom datovanú 14. 09. 2018 v anglickom jazyku bez úradného prekladu (č. I. 224rub súdneho spisu), listinu označenú ako Terms od business acceptance v anglickom jazyku bez úradného prekladu (č. I. 225 súdneho spisu), listinu označenú ako Letter of indemnity v anglickom jazyku bez úradného prekladu (č. I. 225rub súdneho spisu), e-mailovú komunikáciu medzi žalobcom, žalovanou, svedkyňou a právnym zástupcom (č. I. 226 súdneho spisu), listiny označené ako Invoice v anglickom jazyku bez úradného prekladu (č. I. 227 až 230 súdneho spisu), listinu označenú ako Payment details v anglickom jazyku bez úradného prekladu (č. I. 231 súdneho spisu), listinu označenú ako Track and Trace v anglickom jazyku bez úradného prekladu (č. I. 232 súdneho spisu), list adresovaný žalobcovi zo dňa 09. 03. 2024 označený ako Possession of property matter v anglickom jazyku bez úradného prekladu (č. I. 233 súdneho spisu), list adresovaný žalobcovi zo dňa 05. 10. 2023 označený ako Possession of Property v anglickom jazyku bez úradného prekladu (č. I. 235 súdneho spisu), listinu označenú ako Current Account statement v anglickom jazyku bez úradného prekladu (č. I. 237 súdneho spisu), e-mailovú komunikáciu označenú ako Next steps for property matter v anglickom jazyku bez úradného prekladu (č. I. 238 súdneho spisu), e-mailovú komunikáciu označenú ako joint tenancy, čiastočne v anglickom jazyku bez úradného prekladu (č. I. 239 súdneho spisu), prehľad nákladov spojených s užívaním bytu za obdobie od marca 2023 do apríla 2024 (č. I. 240 súdneho spisu), e-mailovú komunikáciu označenú ako Byt v Londýne – Reakcia 1 (č. I. 241 súdneho spisu), e-mailovú komunikáciu označenú ako Byt v Londýne – Reakcia 2 čiastočne v anglickom jazyku bez úradného prekladu (č. I. 242 súdneho spisu), e-mailovú komunikáciu označenú ako Byt v Londýne – Reakcia 3 čiastočne v anglickom jazyku bez úradného prekladu (č. I. 243rub súdneho spisu), e-mailovú komunikáciu označenú ako Byt v Londýne nezákonne blokovaný (č. I. 244rub súdneho spisu), prehľad transakcií (č. I. 246 súdneho spisu) a preklad úradnej kópie listu vlastníctva (č. I. 247 súdneho spisu). Samotný žalobca zároveň v záverečnej časti

svojho podania uviedol, že listiny spísané v anglickom jazyku preloží do slovenského jazyka v lehote 60 dní, a to z dôvodu dovoleniek.

17. Po tom, ako súd konanie pre nedostatok právomoci uznesením sp. zn. 19C/79/2022 zo dňa 14. 10. 2024 zastavil, proti ktorému rozhodnutiu sa odvolal tak žalobca ako aj žalovaná Krajský súd v Banskej Bystrici uznesením sp. zn. 17Co/2/2025 zo dňa 27. 02. 2025 uznesenie Okresného súdu Zvolen zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

18. Podaním, doručeným súdu dňa 04. 05. 2025 sa k veci vyjadril žalobca, ktorý vo svojom vyjadrení uviedol právne posúdenie a zároveň sa vyjadril ku skutkovému stavu a poukázal na ustanovenia (články) Nariadenia Rím II. Svojím následným podaním, doručeným súdu dňa 07. 05. 2025 sa žalobca vyjadril, s poukazom na procesný predpis k potrebe a možnosti vykonania dokazovania výsluchom žalobcu.

19. Ďalšie pojednávanie vo veci bolo vytýčené na deň 12. 05. 2025, ktorého sa zúčastnil právny zástupca žalobcu, žalovaná a právna zástupkyňa žalovanej.

20. Na pojednávaní súd vyhlásil uznesenie, ktoré poňal do zápisnice, a ktorým pripustil zmenu žaloby tak, že žalobný návrh znie: Žalovaná je povinná zaplatiť žalobcovi sumu 78.381,57 libier spolu s úrokom z omeškania vo výške 6,25 % ročne zo sumy 31.200 libier od 20.09.2022 do zaplatenia; 6,25 % ročne zo sumy 4.110,93 libier od 16.04.2023 do zaplatenia; 9,50 % ročne zo sumy 22.100,- libier od 30.04.2024 do zaplatenia; 9,50 % ročne zo sumy 2.829,88 libier od 30.04.2024 do zaplatenia; 7,40 % ročne zo sumy 5.600 libier od 30.04.2025 do zaplatenia; 7,40 % ročne zo sumy 2.540,76 libier od 30.04.2025 do zaplatenia. Uvedeným rozhodnutím súd ustálil predmet konania.

21. Podľa § 136 ods. 1 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník (ďalej len „Občiansky zákonník“), vec môže byť v spoluvlastníctve viacerých vlastníkov.

22. Podľa § 137 ods. 1 Občianskeho zákonníka, podiel vyjadruje mieru, akou sa spoluvlastníci podieľajú na právach a povinnostiach vyplývajúcich zo spoluvlastníctva k spoločnej veci.

23. Podľa § 137 ods. 2 Občianskeho zákonníka, ak nie je právnym predpisom ustanovené alebo účastníkmi dohodnuté inak, sú podiely všetkých spoluvlastníkov rovnaké.

24. Podľa § 139 ods. 1 Občianskeho zákonníka, z právnych úkonov týkajúcich sa spoločnej veci sú oprávnení a povinní všetci spoluvlastníci spoločne a nerozdielne.

25. Podľa § 139 ods. 2 Občianskeho zákonníka, o hospodárení so spoločnou vecou rozhodujú spoluvlastníci väčšinou počítanou podľa veľkosti podielov. Pri rovnosti hlasov, alebo ak sa väčšina alebo dohoda nedosiahne, rozhodne na návrh ktoréhokoľvek spoluvlastníka súd.

26. Podľa § 451 ods. 1 Občianskeho zákonníka, kto sa na úkor iného bezdôvodne obohatí, musí obohatenie vydať.

27. Podľa § 451 ods. 2 Občianskeho zákonníka, bezdôvodným obohatením je majetkový prospech získaný plnením bez právneho dôvodu, plnením z neplatného právneho úkonu alebo plnením z právneho dôvodu, ktorý odpadol, ako aj majetkový prospech získaný z nepoctivých zdrojov.

28. Podľa § 456 Občianskeho zákonníka, predmet bezdôvodného obohatenia sa musí vydať tomu, na úkor koho sa získal. Ak toho, na úkor koho sa získal nemožno zistiť, musí sa vydať štátu.

29. Podľa § 489, Občianskeho zákonníka záväzky vznikajú z právnych úkonov, najmä zo zmlúv, aj zo spôsobenej škody, z bezdôvodného obohatenia alebo z iných skutočností uvedených v zákone.

30. Podľa § 420 ods. 1 Občianskeho zákonníka, každý zodpovedá za škodu, ktorú spôsobil porušením právnej povinnosti.

31. Podľa § 420 ods. 3 Občianskeho zákonníka, zodpovednosti sa zbaví ten, kto preukáže, že škodu nezavinil.

32. Podľa § 442 ods. 1 Občianskeho zákonníka, uhrádza sa skutočná škoda a to, čo poškodenému ušlo (ušlý zisk).

33. Podľa § 442 ods. 3 Občianskeho zákonníka, škoda sa uhrádza v peniazoch; ak však o to poškodený požiada a ak je to možné a účelné, uhrádza sa škoda uvedením do predošlého stavu.

34. Podľa § 517 ods. 1 prvá veta Občianskeho zákonníka, dlžník, ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní, je v omeškaní.

35. Podľa § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka, ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

36. Podľa § 3 Nariadenia Vlády Slovenskej republiky č. 87/1995 Z. z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka v znení neskorších predpisov (ďalej len „Nariadenie Vlády SR“), výška úrokov z omeškania je o päť percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

37. Podľa článku 8 zákona č. 160/2015 Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“), strany sporu sú povinné označiť skutkové tvrdenia dôležité pre rozhodnutie vo veci a podprieť svoje tvrdenia dôkazmi, a to v súlade s princípom hospodárnosti a podľa pokynov súdu.

38. Podľa článku 17 CSP, súd postupuje v konaní tak, aby vec bola čo najrýchlejšie prejednaná a rozhodnutá, predchádza zbytočným prieťahom, koná hospodárne a bez zbytočného a neprimeraného zaťažovania strán sporu a iných osôb.

39. Podľa § 153 ods. 1 CSP, strany sú povinné uplatniť prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany včas. Prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany nie sú uplatnené včas, ak ich strana mohla predložiť už skôr, ak by konala starostlivo so zreteľom na rýchlosť a hospodárnosť konania.

40. Podľa § 153 ods. 2 CSP, na prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany, ktoré strana nepredložila včas, nemusí súd prihliadnuť, najmä ak by to vyžadovalo nariadenie ďalšieho pojednávania alebo vykonanie ďalších úkonov súdu.

41. Podľa § 153 ods. 3 CSP, ak súd na prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany neprihliadne, uvedie to v odôvodnení rozhodnutia vo veci samej.

42. Predmetom konania bol nárok žalobcu na zaplatenie sumy 78.381,57 GBP spolu s príslušenstvom, a to titulom vydania bezdôvodného obohatenia, ku ktorému podľa tvrdení žalobcu došlo na strane žalovanej, z prenájmu spoločného bytu tretej osobe, ako aj titulom náhrady žalobcom tvrdenej škody, ktorú mu žalovaná spôsobilá. Súd vec posudzoval podľa ustanovení slovenského právneho poriadku, a to tak práva hmotného, ako aj práva procesného.

43. Súd vo veci vykonal dokazovanie listinnými dôkazmi tvoriacimi obsah súdneho spisu, ako aj písomným výsluchom svedkyne B., pričom súd sa oboznámil s obsahom tých listinných dôkazov (resp. tými časťami listinných dôkazov), ktoré boli súdu predložené v úradnom jazyku. Mnohé zo žalobcom predložených listinných dôkazov boli listiny v anglickom jazyku, bez úradného prekladu. Pritom, bol to sám žalobca, kto vo svojom podaní, doručenom súdu dňa 03. 07. 2024 uviedol, že do 60 dní od uvedeného dátumu súdu predloží preklad listín, ktoré súdu spolu s predmetným podaním doložil

v anglickom jazyku. Uvedená doba uplynula najneskôr dňa 02. 09. 2024. Žalobca súdu nie len v tejto (ním samotným) uvedenej lehote ale ani do termínu ďalšieho pojednávania vo veci dňa 12. 05. 2025, preklad žiadnej z uvedených listín, a to napriek tomu, že bol poučený o koncentrácii konania, nepredložil. Rovnako tak preklad uvedených listín súdu nedoložil ani krátkou cestou na pojednávaní. Na pojednávaní tiež žalobca konkrétne neoznačil žiadnu z v anglickom jazyku predložených listín, ktorej preklad by chcel vyhotoviť a súdu predložiť, ani súdu neuviedol, čo chce týmito listinami preukázať, keď z jeho vyjadrenia vyplývalo len to, že po tom, ako sa vyjadrí protistrana dá žalobca vyhotoviť preklad tých listín, ktoré budú (po takomto vyjadrení protistrany) relevantné. Ani po vyjadrení sa protistrany na pojednávaní však žalobca svoje skôr uvedené tvrdenia neupresnil a nekonkretizoval.

44. Vzhľadom na uvedené súd, pri rozhodovaní o nároku uplatnenom žalobcom, nemohol prihliadať na obsah nasledovných listinných dôkazov: list adresovaný žalobcovi a žalobkyni zo dňa 13. 09. 2018 (č. I. 11 a č. I. 221 súdneho spisu), listinu označenú ako Formal notice to quit (č. I. 219 súdneho spisu), e-mailovú komunikáciu medzi žalobcom a treťou osobou (č. I. 220 súdneho spisu), list adresovaný sporovým stranám zo dňa 29. 10. 2018 (č. I. 223rub súdneho spisu), listinu podpísanú žalobcom datovanú 14. 09. 2018 (č. I. 224rub súdneho spisu), listinu označenú ako Terms od business acceptance (č. I. 225 súdneho spisu), listinu označenú ako Letter of indemnity (č. I. 225rub súdneho spisu), listiny označené ako Invoice (č. I. 227 až 230rub súdneho spisu), listinu označenú ako Payment details (č. I. 231 súdneho spisu), listinu označenú ako Track and Trace (č. I. 232 súdneho spisu), list adresovaný žalobcovi zo dňa 09. 03. 2024 označený ako Possession of property matter (č. I. 233 súdneho spisu), list adresovaný žalobcovi zo dňa 05. 10. 2023 označený ako Possession of Property (č. I. 235 súdneho spisu), listinu označenú ako Current Account statement (č. I. 237 súdneho spisu), e-mailovú komunikáciu označenú ako Next steps for property matter (č. I. 238 súdneho spisu), e-mailovú komunikáciu označenú ako joint tenancy, v časti spísanej v anglickom jazyku (č. I. 239 súdneho spisu), e-mailovú komunikáciu označenú ako Byt v Londýne – Reakcia 2 v časti spísanej v anglickom jazyku (č. I. 242 súdneho spisu) a e-mailovú komunikáciu označenú ako Byt v Londýne – Reakcia 3 v časti spísanej v anglickom jazyku (č. I. 243rub súdneho spisu).

45. Naopak, súd v zmysle ustanovení Civilného sporového poriadku na pojednávaní vykonal dokazovanie nasledovnými listinami: Predžalobnou výzvou zo dňa 09. 09. 2022 spolu s doručenkou (č. I. 7 súdneho spisu), úradným prekladom listu vlastníctva k bytu (č. I. 39 súdneho spisu, položkovitým rozpisom úhrad spojených s užívaním bytu, a to tou časťou, ktorá bola spísaná v slovenskom jazyku (č. I. 53 súdneho spisu) e-mailovou komunikáciou medzi žalobcom a jeho právnym zástupcom (č. I. 54 súdneho spisu) fotografiami (č. I. 94 súdneho spisu), e-mailovou komunikáciou medzi žalobcom, žalovanou, svedkyňou a právnym zástupcom (č. I. 226 súdneho spisu), e-mailovou komunikáciou označenou ako joint tenancy, a to tou časťou, ktorá bola spísaná v slovenskom jazyku (č. I. 239 súdneho spisu), prehľadom nákladov spojených s užívaním bytu za obdobie od marca 2023 do apríla 2024, a to tou časťou, ktorá bola spísaná v slovenskom jazyku (č. I. 240 súdneho spisu), e-mailovou komunikáciou označenou ako Byt v Londýne – Reakcia 1 (č. I. 241 súdneho spisu), e-mailovou komunikáciou označenou ako Byt v Londýne – Reakcia 2, a to tou časťou, ktorá bola spísaná v slovenskom jazyku (č. I. 242 súdneho spisu), e e-mailovou komunikáciou označenou ako Byt v Londýne – Reakcia 3, a to tou časťou, ktorá bola spísaná v slovenskom jazyku (č. I. 243rub súdneho spisu), e-mailovou komunikáciou označenou ako Byt v Londýne nezákonne blokovany (č. I. 244rub súdneho spisu), prehľadom transakcií (č. I. 246 súdneho spisu) a prekladom úradnej kópie listu vlastníctva (č. I. 247 súdneho spisu). Súd tiež vykonal dokazovanie odpoveďami svedkyne B. na otázky, ktoré sú žurnalizované na č. I. 137 súdneho spisu.

46. Pokiaľ sa jedná o civilné sporové konanie, toto je ovládané princípom kontradiktórnosti a princípom prejednávacím, v kontexte ktorých zodpovednosť za výsledok konania nesú práve sporové strany. V civilnom sporovom konaní je jednou zo základných procesných povinností strán sporu povinnosť tvrdiť, teda v konaní uvádzať a tvrdiť skutočnosti, ktoré sú, na podklade hmotného práva, spôsobilé prívodiť ich úspech v spore (§ 150, § 151 CSP). Okrem bremena tvrdenia nesú sporové strany aj bremeno dôkazu

(čl. 8 CSP), a teda bremeno, ktoré zaťažuje ten subjekt v konaní, ktorý z existencie skutočností, ktoré sa predloženým dôkazom snaží v konaní preukázať, vyvodzuje pre seba priaznivé právne dôsledky.

47. Dokazovanie primárne slúži na preukázanie tvrdených skutočností, ktoré sú medzi stranami sporné. Vykonávanie dôkazov predchádza podľa Civilného sporového poriadku povinnosť tvrdenia, aby mohla druhá procesná strana k tvrdeným skutočnostiam zaujať relevantné stanovisko.

48. Pokiaľ ide o listinné dôkazy, je povinnosťou sporovej strany predložiť súdu taký listinný dôkaz, na ktorý sa vo svojich skutkových tvrdeniach odvoláva, a to v takej forme, aby tieto boli predložené dôkazy reálne vykonateľné.

49. Z Predžalobnej výzvy zo dňa 09. 09. 2022 mal súd za preukázané, že žalobca žalovanú vyzval, aby mu z titulu bezdôvodného obohatenia zaplatila sumu 31.200,00 GBP a náhradu trov právneho zastúpenia, pričom žalovanej oznámil, že v opačnom prípade pristúpi k súdnemu vymáhaniu pohľadávky.

50. Z úradného prekladu listu vlastníctva mal súd za preukázané, že žalobca a žalovaná sú (podielovými) spoluvlastníkmi nehnuteľnosti. Zároveň súd uvádza, že skutočnosť, že žalobca a žalovaná sú podielovými spoluvlastníkmi uvedenej nehnuteľnosti nebola v konaní spornou.

51. Z Položkovitého rozpisu úhrad spojených s užívaním bytu mal súd za preukázané, že v ňom boli spísané sumy za položky poisťka za byt, miestna daň za byt, voda, elektrina a dodávka tepla do bytu. Súd však z takto vyhotovenej listiny nemohol objektivizovať subjektívne tvrdenia žalobcu spočívajúce v ňom tvrdených sumách, ktoré k jednotlivým dátumom vynaložil (mal vynaložiť) za poisťku, miestnu daň, vodu, elektrinu či dodávku tepla. Pokiaľ ide o uvedený dôkaz, jednalo sa o listinu pravdepodobne spísanú samotným žalobcom alebo ním poverenou osobou bez toho, aby tento dôkaz bol zo strany žalobcu podporený iným dôkazom (inými dôkazmi) ako napr. potvrdenie o úhrade, prevodný príkaz a pod. preukazujúcimi, že žalobca skutočne ním tvrdené úhrady tak, ako ich spísal, aj vykonal. Uvedené obdobie platí aj pre listinný dôkaz označený ako Náklady spojených s užívaním bytu za obdobie od marca 2023 do apríla 2024 a pre listinný dôkaz označený ako Poplatky za byt od 01. 05. 2024 do 30. 04. 2025.

52. Ďalšími dôkazmi predloženými žalobcom bola jeho e-mailová komunikácia s jeho právnym zástupcom. Opätovne, aj pokiaľ ide o takéto žalobcom produkované dôkazy, musel súd konštatovať, že sa jednalo o dôkazy čisto subjektívneho charakteru, keď komunikácia medzi osobou žalobcu a jej právnym zástupcom v reálnom svete nepreukazuje (neverifikuje, neobjektivizuje) tvrdenia žalobcu, keď sa, pokiaľ ide o kvalitu resp. obsahovú stránku takéhoto dôkazu, jedná len o rozšírenie, či opätovné potvrdenie a spísanie žalobcom tvrdených skutkových okolností, ale nejedná sa o listinu, ktorá by po obsahovej stránke mohla byť považovaná za dôkaz preukazujúci skutkové tvrdenia žalobcu, keď sa jedná o listinu, ktorá je zo svojej povahy len spísaním skutkových okolností.

53. Uvedené obdobie platí aj pre e-maily, ktoré súdu predložil žalobca a ktoré si vymieňal žalobca so žalovanou a ktoré, prípadne, boli v kópii adresované aj právnemu zástupcovi žalovaného alebo svedkyňi B., keď ich tvorí opäť len rozšírenie skutkových tvrdení sporových strán.

54. Pokiaľ ide o fotografie, ktoré boli žurnalizované v spise súd k týmto dôkazom uvádza, že z nich má za preukázané len to, že sú na nich zachytené dve osoby, jedna plnoletá a druhá maloletá. Až svedecká výpoveď svedkyne B. mohla tieto uviesť do kontextu celej posudzovanej veci, keď v rámci odpovedí na otázky svedkyňa B. sama uviedla, že na fotografii je zachytená ona a jej dcéra, fotografia bola vyhotovená v mesiaci október 2021 a bola vyhotovená v kuchyni bytu XX E. G., E. H., I., E. XXX.

55. Z písomnej svedeckej výpovede svedkyne B. mal súd za preukázané, že žalobca požiadal svedkyňu o to, aby sa vystaňovala z bytu, ktorý pozostáva z troch spální, dvoch kúpeľní a obývačky s kuchyňou, ako aj to, že svedkyňa obýva jednu zo spální a využíva jednu z kúpeľní bytu a dcéra svedkyne sa hráva v detskej izbe. Z výpovede svedkyne tiež vyplynulo, že byt obýva od septembra roku 2021 na základe ústnej dohody so žalovanou, ktorej prispieva na náklady.

56. Pokiaľ ide o vykonanie dokazovania výsluchom žalobcu, ktorý už v podanej žalobe navrhol samotný žalobca, súd mal za to, že od tohto dôkazného návrhu žalobca podaním doručeným súdu dňa 06. 05. 2025 upustil. Uvedené potvrdil tiež právny zástupca žalobcu na pojednávaní, ktoré sa konalo dňa 12. 05. 2025, kedy uviedol, že na výsluchu žalobcu netrvá.

57. Pokiaľ ide o vykonanie dokazovania výsluchom svedkyne B., súd toto vykonal, vzhľadom na miesto, na ktorom sa svedkyňa zdržiava formou písomného výsluchu, resp. formou písomnej odpovede na otázky položené sporovými stranami. Žalobca následne opätovne navrhol vykonanie dokazovania výsluchom svedkyne B., ktorému súd z dôvodu hospodárnosti konania ako aj z dôvodu, že opätovný výsluch sa javil ako nadbytočný, s poukazom na sudcovskú koncentráciu konania nevyhovel.

58. Žalobca tiež v podaní doručenom súdu dňa 09. 03. 2023 navrhol vykonať dokazovanie nahliadnutím do fotodokumentácie na pojednávaní a vyjadrením sa sporových strán k uvedenej fotodokumentácii. Tento dôkazný návrh žalobca vzniesol ešte pred konaním prvého pojednávania, na ktorom sa k vykonaniu takého dokazovania nepristúpilo, nakoľko bol počas neho nahlásený bombový útok a pojednávanie bolo odročené. Uvedené však nič nemení na povinnosti žalobcu, ak na vykonaní takéhoto dokazovania trval, fotodokumentáciu zabezpečiť tak, že by ju doručil do súdneho spisu alebo tak, že by ju priniesol na nasledujúce pojednávanie, ktoré bolo na prejednanie veci nariadené, teda na pojednávanie, ktoré sa konalo dňa 12. 05. 2025. Žalobca tak však neurobil s tým, že žiadal aby súd aj za účelom vykonania takéhoto dokazovania odročil pojednávanie na ďalší termín. Takýto, žalobcom navrhovaný, postup sa súdu javil ako nevhodný, keď žalobca disponoval podľa svojich tvrdení fotodokumentáciou už dňa 09. 03. 2023, najneskôr dňa 25. 06. 2024, pričom si podľa presvedčenia súdu nespĺnil v súvislosti s týmito dôkazmi svoju procesnú povinnosť dôkazy súdu predkladať včas. Súd preto nezvážil dôvod na to, aby pre vykonanie dokazovania takýmto spôsobom pojednávanie odročoval, preto takémuto návrhu, s poukazom na poučenie o koncentrácii konania, nevyhovel a vykonal dokazovanie tými fotografiami, ktoré tvorili súčasť súdneho spisu tak, ako to bolo uvedené vyššie.

59. Žalobca na pojednávaní uviedol, že navrhuje vykonanie dokazovania výpisom z anglického účtu žalovanej, pričom tento odôvodnil tým, že ním chce preukázať, že žalovaná naň prijíma platby. Uvedenému dôkaznému návrhu súd, s poukazom na koncentráciu konania, nevyhovel, keď žalobca ani len netvrdil (a nepreukázal), že sa jedná o novú okolnosť (dôkaz), ktorú by skôr, ak by konal starostlivo so zreteľom na rýchlosť a hospodárnosť konania, nemohlo označiť (predložiť). Súd na takto uplatnený prostriedok procesného útoku žalobcu neprihliadol, a to práve s poukazom na tú skutočnosť, že v kontexte prejednávanej veci mal súd za to, že sa jednalo o prostriedok procesného útoku, ktorý žalobca nepredložil včas.

60. Žalobca tiež v podaní doručenom súdu dňa 03. 09. 2023 ako dôkaz označil výpis z bankového účtu žalobcu, ktorý však súdu až do vyhlásenia uznesenia o skončení dokazovania nepredložil a na pojednávaní, na ktorom bolo dokazovanie skončené, ani nenavrhol toto odročiť za účelom predloženia takéhoto dôkazu, naopak, o takomto dôkaze sa počas celého pojednávania ani len nezmiel. Súd mal preto za to, že žalobca na vykonaní takéhoto dokazovania netrval, keď žalobca zároveň uviedol, že žiadne návrhy na vykonanie ďalšieho a doplnenie už vykonaného dokazovania (okrem návrhov uvedených vyššie) nemá.

61. Žalobca súdu predložil množstvo listinných dôkazov v anglickom jazyku, pričom počas celého konania nezabezpečil ich preklad, ani v konaní nenavrhol, aby súd prípadne ustanovil prekladateľa. K vykonaniu dokazovania listinami, ktoré sú spísané v inom ako štátnom jazyku súd uvádza, že takto predložené dôkazy nemohol vykonať, nakoľko konanie pred súdom je vedené v štátnom jazyku, ktorým je jazyk slovenský. Žalobca si pritom preukázateľne bol vedomý toho, že je potrebné súdu listiny doručiť aj v úradnom jazyku, čo preukazuje vyjadrenie samotného žalobcu o tom, že preklad listín doloží, ktoré uviedol už vo svojom podaní doručenom súdu dňa 09. 03. 2023, ako aj na pojednávaní dňa 12. 05. 2025. Neuniklo pozornosti súdu, že žalobca v súvislosti s uvedenými listinami svoje tvrdenia menil v tom, že súdu najskôr uviedol, že preklad všetkých listín doloží do 60 dní, potom tvrdil, že je potrebné aby sa vyjadrila protistrana na to aby žalobca vedel ktoré z listín je potrebné dať preložiť a následne argumentoval nákladnosťou úradného prekladu listín, pričom až do vyhlásenia uznesenia súdu o ukončení dokazovania súdu neuviedol,

čo konkrétnymi listinami chce preukázať. Je pravdou, že preklad listín by znamenal vznik ďalších nákladov, ktoré by musel znášať žalobca, je to však práve žalobca, kto je stranou, ktorá sporom disponuje a ktorá spor vyvolala, preto je pochopiteľné, že isté náklady spojené s iniciovaním a vedením sporu na súde žalobcovi vznikajú budú. Navyše, ako už bolo uvedené, žalobca nenavrhol súdu, aby tento nariadil preklad uvedených listín z anglického jazyka

do jazyka úradného a zároveň si ani sám nesplnil svoju povinnosť súdu predložiť dôkazy tak, aby ich vykonanie bolo možné. Navyše, súd má za to, že žalobcovi, ktorý je slovenským štátnym občanom, ktorého jazykom je jazyk slovenský a nie iný jazyk, nebolo zo strany súdu odňaté právo na konanie v jeho jazyku (v jazyku, ktorému žalobca ako sporová strana rozumie).

62. Súd na tomto mieste zdôrazňuje, že nie je povinný a ani oprávnený preberať na seba procesnú iniciatívu sporových strán, s poukazom na zásadu rovnosti sporových strán.

63. V spojitosti s uvedeným súd poukazuje aj na ustálenú rozhodovaciu prax najvyšších súdnych autorít, napr. cit.: „Sporové konanie je ovládané hlavne princípom kontradiktórnosti a prejednacím princípom, ktoré predurčujú, že ťarchu a zodpovednosť za výsledok konania nesú hlavne účastníci. Medzi povinnosť účastníkov v sporovom konaní patrí predovšetkým tvrdenie rozhodných skutočností a navrhovanie dôkazov (tzv. povinnosť tvrdenia a dôkazná povinnosť), prostredníctvom ktorých poskytujú informácie potrebné pre rozhodnutie. Každé skutkové tvrdenie a každý navrhnutý dôkaz musí najprv vychádzať z vlastnej vedomosti účastníka o jeho existencii a obsahu. Na procesnú stranu, ktorá nemá reálnu možnosť získať potrebné informácie tvoriace základ pre opísanie rozhodujúcich skutkových okolností, doliehajú negatívne dôsledky informačného deficitu. Strana sporu v takom prípade musí aspoň rámcovo navrhnúť spôsob, ktorým by bolo možné informačný deficit odstrániť.

Iba ak súd vo svojom posudzovaní dospeje k názoru, že požiadavka účastníka je primeraná a jej realizácia pravdepodobne povedie k zisteniu skutočnosti, ohľadom ktorej je účastník v „informačnom deficite“ môže uložiť povinnosť poskytnúť informácie protistrane.

Vo všeobecnosti teda platí, že dôkazné bremeno ohľadom určitých skutočností zaťažuje toho účastníka konania, ktorý z existencie týchto skutočností vyvodzuje pre seba priaznivé právne dôsledky; ide o toho účastníka, ktorý tiež existenciu takýchto skutočností tvrdí.“ (rozhodnutie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 3 Cdo 2/2016 zo dňa 11. 04. 2017)

64. Podstatou prejednacej zásady je pritom podiel sporových strán na zisťovaní skutkového stavu veci, ktorý vychádza z ich povinnosti tvrdiť všetky pre rozhodnutie významné skutočnosti a povinnosti označiť dôkazy na preukázanie týchto svojich tvrdení. Uvedené potvrdzujú aj závery nálezu Ústavného súdu ČR sp. zn. II ÚS 385/15 zo dňa

08. 12. 2015, cit.: „V občianskom súdnom konaní sa uplatňuje zásada prejednacia, podľa ktorej sú účastníci konania povinní tvrdiť všetky pre rozhodnutie významné skutočnosti (povinnosť tvrdenia); sú tiež povinní plniť dôkaznú povinnosť, teda označiť dôkazy

na preukázanie svojich tvrdení. Dôsledkom nesplnenia týchto povinností je vynesenie nepriaznivého rozsudku pre účastníka, ktorý ich nesplnil; súd sám nie je povinný

po významných skutočnostiach pátrať a vychádza zo skutkového stavu zisteného na základe ostatných vykonaných dôkazov. Zákon tým vymedzuje dôkazné bremeno ako procesnú zodpovednosť účastníka za výsledok konania, ktorý je určovaný výsledkom vykonaného dokazovania. Dôkazné bremeno zaťažuje toho z účastníkov, v koho záujme je, aby určitá skutočnosť, rozhodná podľa hmotného práva a účastníkom tvrdená, bola v konaní preukázaná v tom zmysle, aby ju súd uznal za pravdivú.“

65. Nad rámec už uvedeného súd dodáva, že vyhodnotenie jednotlivých dôkazov, ako aj prípustnosti ich vykonania či ich relevancie prináleží súdu, ktorý návrhmi strán na vykonanie dokazovania nie je viazaný, keď práve súd je tým subjektom, ktorý v spore určuje čo sa bude dokazovať, ako bude dokazovanie prebiehať, ktoré skutočnosti považuje

za preukázané a ktoré dôkazy vykoná. Aj samotný Ústavný súd SR vo svojej rozhodovacej činnosti opakovane zdôrazňuje, že do práva na spravodlivé súdne konanie nepatrí povinnosť súdu vykonať všetky stranou navrhované dôkazy (uznesenie ÚS SR sp. zn. IV. ÚS 252/2004, uznesenie ÚS SR sp. zn. I. ÚS 98/1997). Súd je zároveň povinný pristupovať k vyhodnocovaniu návrhov na vykonanie dokazovania tak, aby neprispieval k neúmernému predlžovaniu konania (k uvedenému pozri aj rozhodnutie Krajského súdu v Bratislave, sp. zn. 3Co/129/2023 zo dňa 30. 04. 2024).

66. Súd na tomto mieste zdôrazňuje, že sporovým stranám bolo (opakovane) poskytnuté poučenie o sudcovskej koncentrácii konania, ktorá predstavuje efektívny nástroj racionálneho a odôvodneného zrýchlenia sporového konania.

67. V posudzovanom prípade mal súd za to, že žalobca nepredložil súdu listinné dôkazy včas, a to napriek poučeniu o následkoch sudcovskej koncentracie konania, pričom žalovanému nič nebránilo v tom, aby tieto predložil súdu už skôr, navyše za situácie, kedy žalobca v konaní robil početné podania.

68. Súd tiež poukazuje na to, že predbežné právne posúdenie o neunesení dôkazného bremena nebolo súdom žalobcovi dané až (a len) na pojednávaní, na ktorom bolo vyhlásené rozhodnutie vo veci samej, ale omnoho skôr, a to už na pojednávaní, ktoré sa konalo dňa 25. 06. 2024, ktoré súd na pojednávaní dňa 12. 05. 2025, zopakoval. Zároveň súd vyzval žalobcu na späťvzatie zjavne nedôvodnej žaloby uznesením sp. zn. 19C/79/2024 zo dňa 30. 04. 2024. Žalobca teda mal vedomosť o tom, v ktorých smeroch sú jeho žaloba a k nej pripojené dôkazy nedostatočnými pre jeho procesný úspech. Napriek uvedenej vedomosti žalobca svoju procesnú stratégiu nezmenil a súdu samotným žalobcom označované dôkazy nepredložil.

69. Nad rámec uvedeného súd, k argumentácii právneho zástupcu žalobcu na pojednávaní o tom, že súdom bolo dané právne posúdenie len na pojednávaní ako aj argumentácia spojená s vykonaním ďalšieho dokazovania, sa súdu javila len ako účelové predlžovanie konania pred súdom a zároveň súd, vzhľadom na to, že nevzhladol žiadne dôvody na odročenie pojednávania, mal za to, že takýto postup súdu by bol nevhodný a v rozpore s procesným predpisom. Žalobca pritom nemôže vlastné nedostatky v skutkových tvrdeniach a v preukazovaní svojich skutkových tvrdení ním produkovanými dôkazmi kompenzovať neúčelnými návrhmi na odročenie pojednávania, zároveň, súd v zmysle § 183 CSP môže pojednávanie odročiť len z dôležitých dôvodov, pričom za takýto dôležitý dôvod nemožno považovať bezdôvodne neskoré použitie prostriedkov procesného útoku (obrany).

70. Nariadenie ďalšieho pojednávania za popísanej procesnej situácie by odporovalo jednému zo základných princípov Civilného sporového poriadku (čl. 17) podľa ktorého súd v konaní postupuje tak, aby bola vec čo najrýchlejšie prejednaná a rozhodnutá, predchádza zbytočným prieťahom a koná hospodárne. Uplatnenie sudcovskej koncentracie konania v zmysle uvedeného nie je svojvôľou súdu, ale procesným postupom sledujúcim rýchlosť a hospodárnosť konania tak, aby sa zamedzilo špekulatívnym konaniam strán sporu konanie nedôvodne predlžovať.

71. V spojitosti s uvedeným súd poukazuje tiež na rozhodnutie Krajského údu v Banskej Bystrici, sp. zn. 41Cob/218/2017 zo dňa 28. 02. 2018, v zmysle ktorého majú sporové strany procesnú povinnosť predkladať prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany včas a v prípade porušenia tejto povinnosti môže nastúpiť sankcia predpokladaná v § 153 CSP. Ak na to neexistujú osobitné dôvody v zásade platí, že predloženie skutkových tvrdení alebo dôkazných návrhov až na pojednávaní nie je považované za včasné. Zároveň nie je procesný úkon vykonaný včas a dôkazný prostriedok včas predložený, ak ho strana sporu mohla vykonať skôr (objektívne hľadisko) ak by bola v konaní postupovala starostlivo (subjektívne hľadisko).

72. Súd po vykonanom dokazovaní, keď žalobca preukazoval jednak to, že mu bol znemožnený prístup do bytu, ktorého je spoluvlastníkom, resp. že bol z užívania tohto bytu úplne vylúčený, ako aj vznik bezdôvodného obohatenia na strane žalovanej a vznik škody na strane žalobcu len prostredníctvom vyššie uvedených v konaní vykonaných dôkazov, dospel k záveru, že žalobca neunesol dôkazné bremeno v tom smere, že by v konaní pred súdom ním tvrdené skutkové okolnosti preukázal.

73. Pokiaľ ide o bezdôvodné obohatenie, právny vzťah bezdôvodného obohatenia je záväzkovým právnym vzťahom, ktorý vzniká v dôsledku porušenia iného právneho vzťahu (napr. plnením z neplatnej zmluvy, pri ktorej dôvod na plnenia vôbec nevznikol) alebo na základe určitej právnej skutočnosti napr. Bezdôvodné obohatenie získané z nepoctivých zdrojov). Posúdenie, či došlo ku vzniku právneho vzťahu z bezdôvodného obohatenia závisí od naplnenia znakov skutkovej podstaty hmotnoprávnej normy, ktorou je ustanovenie § 451 Občianskeho zákonníka. Bezdôvodným obohatením je v zmysle uvedeného ustanovenia majetkový prospech získaný plnením bez právneho dôvodu, plnením z neplatného

právneho úkonu alebo plnením z právneho dôvodu, ktorý odpadol a tiež majetkový prospech získaný z nepoctivých zdrojov. O bezdôvodné obohatenie tak ide predovšetkým tam, kde právny dôvod od počiatku neexistoval, prípadne tam, kde existoval, avšak dodatočne odpadol. Buď teda vôbec nenastala právna skutočnosť, ktorá by mala za následok vznik právneho vzťahu, predmetom ktorej by boli vzájomné práv a povinnosti strán, alebo by táto skutočnosť nastala, teda by došlo k uzatvoreniu zmluvy, ale bola by postihnutá neplatnosťou.

74. Na to, aby súd mohol konštatovať, že žalovaný sa na úkor žalobcu bezdôvodne obohatil. Musia byť naplnené základné predpoklady, (vznik obohatenia na strane žalovaného, vznik obohatenia na úkor žalobcu a absencia právneho dôvodu, resp. plnenie z neplatného právneho úkonu alebo plnenie z právneho dôvodu, ktorý odpadol či nepoctivý pôvod zdrojov), pričom dôkazné bremeno spočíva na žalobcovi, ktorý musí, aby mal v konaní úspech v podobe priznania žalovaného nároku, preukázať naplnenie uvedených predpokladov.

75. Z dokazovania dôkazmi, ktoré v konaní žalobca predložil, tak ako bolo dokazovanie a jeho závery popísané vyššie, nebolo možné zo strany súdu konštatovať, že žalobca uniesol dôkazné bremeno v tom smere, že by sa mu v konaní podarilo preukázať, že žalovaná sa na jeho úkor bezdôvodne obohatila.

76. Žalobca tiež tvrdil, že žalobkyňa, ako spoluvlastníčka, ho vylúčila z užívania jeho spoluvlastníckeho podielu na spoločnej nehnuteľnosti. Ani tieto skutkové tvrdenia sa žalobcovi v konaní nepodarilo preukázať, keď z predložených listinných dôkazov, ako aj z písomnej svedeckej výpovede svedkyne B. súd nemal za preukázané, že by žalobca nemohol svoju časť nehnuteľnosti užívať, že by do nehnuteľnosti nemohol vstúpiť a túto užívať. Súd tak v konaní vykonaným dokazovaním nemal preukázané nadužívanie spoluvlastníckeho podielu (užívanie nad polovice ideálneho podielu) tvrdené žalobcom.

77. Pokiaľ ide o tvrdenia žalobcu o vzniknutej škode, súd uvádza, že v citovanom ustanovení § 420 Občianskeho zákonníka je upravená všeobecná zodpovednosť osôb za spôsobenú škodu. Táto právna úprava vychádza zo zásady zodpovednosti za škodu spôsobenú porušením akejkoľvek právnej povinnosti, ide teda o generálnu klauzulu zodpovednosti za spôsobenú škodu.

78. Pokiaľ ide zodpovednosť za škodu, táto vychádza z troch základných prvkov, ktoré musia byť pre úspešnosť žaloby o náhradu škody naplnené kumulatívne, teda súčasne, a to (i) porušenie povinnosti (ii) vznik škody a (iii) existencia príčinnej súvislosti medzi týmito dvoma prvkami, teda v danom prípade príčinná súvislosť medzi aktivitami žalovanej súvisiacimi s a vyplývajúcimi zo spoluvlastníctva nehnuteľnosti a vznikom škody na strane žalobcu.

79. Dôkazné bremeno v konaní o náhradu škody o tom, že na strane žalobcu vznikla škoda, ako i o tom, že išlo o protiprávny stav, resp. protiprávne konanie a o tom, že medzi uvedenými dvoma prvkami existuje kauzálny nexus, teda vzťah príčinnej súvislosti, znáša vždy žalobca. Je teda na žalobcovi, aby súčasné naplnenie týchto základných predpokladov preukázal.

80. Škodou sa rozumie majetková ujma jednej osoby, ku ktorej došlo nedovoleným alebo protiprávnym konaním iného subjektu. Škoda pritom musí byť reálna, teda musí existovať v čase, keď poškodený od škodcu požaduje jej náhradu. Len tvrdenie o tom, že škoda by vzniknúť mohla nie je pre úspech žaloby o náhradu škody postačujúce. Škodou je teda majetková ujma, ktorá už nastala (už sa prejavila) v majetkovej sfére poškodeného a je objektívne vyjadriteľná v peniazoch.

81. Pri náhrade škody sa poškodenému uhrádza skutočná škoda, ktorú možno vymedziť ako majetkovú ujmu na strane žalobcu (poškodeného) vyjadriteľnú v peniazoch a ktorá spočíva v dôsledkoch istého protiprávneho úkonu, resp. škodovej udalosti, v zničení, strane, zmenšení, znížení alebo inom znehodnotení už existujúceho majetku poškodeného. Ide teda o rozdiel v hodnote majetku poškodeného pred spôsobením škody a po spôsobení škody, pričom výška škody je daná rozdielom v hodnote majetku ktorú treba nahradiť peňažným plnením alebo uvedením do pôvodného stavu.

82. Pre úspešné uplatnenia nároku na náhradu škody je teda potrebné, popri porušení povinnosti žalovanou preukázať aj samotný vznik škody, ktorej náhrada sa uplatňuje, ako aj to, že táto škoda vznikla v príčinnej súvislosti s namietaným zásahom a pripojiť dôkazy preukazujúce tieto skutočnosti.

83. Súd pristúpil k posudzovaniu preukázania zodpovednosti žalovanej za škodu z hľadiska existencie (kumulatívneho splnenia) troch predpokladov potrebných pre vznik zodpovednosti, pričom vzhľadom na závery vo veci vykonaného dokazovania musel konštatovať, že ani v prípade žalobcom tvrdenej škody, žalobca neunesol dôkazné bremeno, keď sa mu v konaní nepodarilo preukázať už prvý predpoklad zodpovednosti za škodu, teda existenciu samotnej žalobcom tvrdenej škody. V posudzovanej veci tak jednoznačne absentoval už prvý predpoklad zodpovednosti za škodu. Už samotná absencia jedného z predpokladov vzniku nároku na náhradu škody ktoré majú byť pre úspech žaloby o náhradu škody splnené kumulatívne, zakladá neúspech v spore v časti nároku na náhradu škody.

84. Vzhľadom na vyššie popísaný skutkový a právny stav, keď žalobca vo veci neunesol dôkazné bremeno, súd žalobu z uvedeného dôvodu zamietol (I. výrok rozsudku).

85. Podľa § 255 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“), súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

86. Podľa § 262 ods. 1 CSP, o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

87. O náhrade trov konania súd rozhodol podľa § 255 ods. 1 CSP, t. j. podľa pomeru úspechu strán sporu. Vzhľadom na skutočnosť, že v konaní mala v celom rozsahu úspech žalovaná, keď súd žalobu v celom rozsahu zamietol, priznal súd žalovanej voči žalobcovi nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 % (II. výrok rozsudku).

88. V súlade s ustanovením § 262 ods. 1 CSP, súd rozhodol len o nároku na náhradu trov konania. O výške tejto náhrady bude rozhodovať súd samostatným uznesením po právoplatnosti tohto rozsudku (§ 262 ods. 2 CSP).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia prostredníctvom tunajšieho súdu na Krajský súd v Banskej Bystrici, a to písomne a v potrebnom počte vyhotovení.

Odvolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom súde. Odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané. Odvolanie len proti odôvodneniu rozhodnutia nie je prípustné.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh). Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podanie možno urobiť písomne, a to v listinnej podobe alebo v elektronickej podobe. Podanie vo veci samej urobené v elektronickej podobe bez autorizácie podľa osobitného predpisu treba dodatočne doručiť v listinnej podobe alebo v elektronickej podobe autorizované podľa osobitného predpisu; ak sa dodatočne nedoručí súdu do desiatich dní, na podanie sa neprihliada. Súd na dodatočné doručenie podania nevyzýva. Podanie urobené v listinnej podobe treba predložiť v potrebnom počte rovnopisov s prílohami tak, aby sa jeden rovnopis s prílohami mohol založiť do súdneho spisu a aby každý ďalší subjekt dostal jeden rovnopis s prílohami. Ak sa nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie podania na trovy toho, kto podanie urobil. Ak zákon na podanie nevyžaduje osobitné

náležitosti, v podaní sa uvedie, ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpis. Ak ide o podanie urobené v prebiehajúcom konaní, náležitosťou podania je aj uvedenie spisovej značky tohto konania.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v písm. a) až h), ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak a) sa týkajú procesných podmienok, b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu, c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Ak subjekt zaviazaný na plnenie dobrovoľne nespĺní to, čo mu vykonateľný rozsudok (exekučný titul) ukladá, možno na návrh toho, kto je oprávnený požadovať splnenie nároku z exekučného titulu, vykonať exekúciu podľa ustanovení zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) v znení neskorších zákonov.